

نگاهی به بیمه شخص ثالث

در حدود بیش از یک قرن پیش، هیچ‌گاه این تصور وجود نداشت که وسیله چهار چرخ موتوردار ساخت دست بشر چه خطراتی را برای جامعه به همراه خواهد داشت. شاید آن روزها حتی در کشورهای صاحب صنعت نیز جاده یا خیابان مناسبی برای تردد این ساخته بشر یعنی اتومبیل وجود نداشت. چه بسا اتومبیل‌های آن روز از چنان صفات و مشخصاتی برخوردار بودند که نمی‌توانستند خطر جدی و قابل لمسی برای جامعه به شمار روند. ولی در روند رو به رشد دانش فنی و ایده‌آل‌های ذهنی، اتومبیلی که برای رفاه و آسایش انسان‌ها تدارک دیده شده بود به وسیله نسبتاً خطرناکی به ویژه برای افراد خارج از آن تبدیل شد، به طوری که برای افرادی که آن را رانندند، قوانین و مقررات ویژه‌ای تهیه و تدوین و مجوزهای ویژه‌ای برای هدایت آنها پیش‌بینی شد. مواجه بودن اتومبیل با افراد ثالث، بحث مسؤلیت رانندگان اتومبیل را در اذهان زنده نمود و از آنجا که قوانین مسؤلیت مدنی اصولاً فرد مسؤل ایجاد زیان و غرامت برای افراد ثالث را مستوجب جریمه می‌نمود، به مرور جایگاه بیمه مسؤلیت مدنی رانندگان وسایل نقلیه موتوری در مقابل اشخاص ثالث شکل گرفت و مسؤلین حوادث نفس راحتی کشیدند. در ایران نیز تا زمانی که چنین پوشش بیمه‌ای وجود نداشت، زیان دیدگان در محاکم و مراجع

ذیصلاح، بدنبال مقصران می‌دویدند تا به حق خود برسند. و بسا کسانی که با وجود تلاش‌های بسیار نمی‌توانستند حق خود را بستانند. ولی با فراگیر شدن آثار زیان و غرامت، نیاز به داشتن قانون بیمه مسؤلیت مدنی از این نوع، آن هم به صورت قانونی احساس شد. لذا در این جهت، در سال ۱۳۴۷ قانون «بیمه اجباری مسؤلیت دارندگان وسایل نقلیه موتوری در مقابل اشخاص ثالث» به تصویب رسید. با تصویب این قانون در ریچه امنیت نسبی بر روی اعضای جامعه باز شد. از طرف دیگر دارندگان وسایل نقلیه موتوری نیز با آسایش خاطر بیشتری به تردد در سطح خیابان‌ها و جاده‌ها پرداختند. این طرح نیز همانند طرح‌های دیگر تا رسیدن به جایگاه مناسب خود به زمان نیاز داشت. در مرحله اول با این که حدود تعهدات تعیین شده تکافو می‌کرد ولی متأسفانه در مراحل بعدی به علت تورم و افزایش قیمت‌ها و عدم افزایش تعهدات تعیین شده در یک فاصله زمانی - حدود بیش از بیست و پنج سال - عملاً تنها سایه‌ای از این قانون باقی مانده بود. در سال‌های اخیر با بازنگری و افزایش تعهدات مربوط به این بیمه‌نامه جان تازه‌ای در کالبد قانون گذشته دمیده شد ولی متأسفانه به علت عدم دسترسی به ابزارهای کارساز برای اجرای همگانی آن، عملاً رشته بیمه مسؤلیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری در مقابل اشخاص ثالث

نگاهی گذرا به آمار تصادفات در شهرهای شمالی کشور و یا حتی در خود تهران و تعداد مصدومان و فوتی‌های ناشی از حوادث رانندگی، صدای مهیب زنگ خطر را به گوش همه افراد خواهد رساند. با این که شرکت‌های بیمه تمام توان خود را جهت تکمیل پوشش‌های بیمه و تحمل زیان‌های ناشی از آن به کار بسته‌اند، ولی باید دانست که دامنه مسؤلیت به صورت عام، به قدری گسترده و وسیع است که بعید نیست عملکرد شرکت‌های بیمه به تنهایی برای حفظ و حراست از افراد زیان‌دیده کافی نباشد. پس بر همه واجب است که ضمن رعایت دقیق قوانین و مقررات و نیز دقت در امر رانندگی، خود به عنوان عامل انتشار دهنده فرهنگ بیمه و پوشش بیمه مسؤلیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری در مقابل اشخاص ثالث عمل نمایند و بدینوسیله امنیت و آسایش خاطر را برای خود و هموطنان عزیز به ارمغان آورند.

تبدیل به یک معضل تقریباً غیرقابل حل گردید و عملاً ابزار بکار گرفته شده برای اصلاح و نوسازی و بهسازی آن از دید جامعه - به علت افزایش حق بیمه‌های مربوط - غیرقابل قبول و یا به سختی قابل قبول واقع شده است. بیمه شخص ثالث به عنوان یک نیاز غیرقابل انکار جامعه امروز ما بدون چون و چرا می‌بایست مورد توجه خاص مسؤلین ذیربط قرار گیرد و جهت کمک به دخل و خرج و جلوگیری از اعمال غیرقانونی که در زمینه استفاده ناصواب از آن به عمل می‌آید، می‌بایست اقدام جدی و فوری صورت پذیرد. شایسته است جامعه به چنان باوری از نیاز به این نوع بیمه برسد که به گونه‌ای فراگیر کلیه خودروهایی که در سطح کشور وجود دارد تحت پوشش این نوع بیمه قرار گیرند. این مسأله شاید همان دید اولیه در تدوین قانون بیمه مسؤلیت مدنی دارندگان وسایل نقلیه موتوری می‌باشد که نه در زمان تصویب قانون و نه پس از آن به طور کامل به مرحله اجرا درنیامده است و همین عدم اجرای کامل شرایط پیشرفت در این رشته بیمه‌ای و دخل و خرج صحیح را فراهم ننموده است. شاید اگر آرمان‌های اولیه تهیه کنندگان قانون به اجراء در می‌آمد، امروز در کشور ما نیز بین خوب و بدفرقی بود و رانندگان خوب مورد تشویق قرار می‌گرفتند و در مقابل رانندگان بی‌احتیاط و بی‌توجه به طور کامل جریمه می‌شدند و این انگیزه‌ای می‌شد تا آحاد جامعه در هنگام رانندگی توجه بیشتری را مبذول نمایند. هنوز هم دیر نشده است؛ شاید با بکارگیری روش‌های مناسب با آداب و فرهنگ غنی جامعه ایران بتوانیم راه کارهایی را طراحی کنیم تا بر اساس آن هیچ راننده‌ای حاضر نشود اتومبیل بدون بیمه‌نامه شخص ثالث با تعهدات کامل را به حرکت درآورد.

پښتونستان ښار
پښتونستان ښار
پښتونستان ښار